

Republika Hrvatska
Županijski sud u Dubrovniku
Dubrovnik

Poslovni broj: GŽ-673/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Dubrovniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Verice Perić Aračić kao predsjednice vijeća, Josite Begović kao članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Đorđa Benussi kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Đure Vuković iz Križevaca, Gračina 64, OIB 91983464566, zastupanog po punomoćniku Ivanu Vukoviću odvjetniku iz Križevaca, protiv tuženika Stečajne mase iza Trgovačko Križevci d.d. u stečaju OIB 60632520189 zastupane po stečajnom upravitelju Zlatku Kosec iz Dubovice 4, te po punomoćnici Sanji Vukmanović odvjetnici iz Bjelovara, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima, poslovni broj P-1054/2017-31 od 15. studenog 2021., u sjednici održanoj 14. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Žalba se djelomično uvažuje a djelomično odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Križevcima, poslovni broj P-1054/2017-31 od 15. studenog 2021. u pobijanom dijelu – točkama I. i III.:

a) potvrđuje:

- u dijelu točke I. u kojem je nedopuštenom proglašena ovrha u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru broj Ovr-3326/2018 ovrhovoditelja Stečajna masa iza Trgovačkog Križevci d.d. u stečaju protiv ovršenika Đure Vukovića iz Križevaca, a koja ovrha je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru od 24. svibnja 2018. posl.br. Ovr-3226/2018-26 za potraživanje s osnove zakonskih zateznih kamata koje teku od 11. listopada 2007. do isplate i to na iznos od 162.195,00 kuna te na iznos od 22.537,99 kuna,
- u točki III. izreke

b) preinačuje u preostalom dijelu točke I. i sudi:

„Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

Proglašava se nedopuštenom ovrha u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru broj Ovr-3326/2018 ovrhovoditelja Stečajna masa iza Trgovačkog Križevci d.d. u stečaju protiv ovršenika Đure Vukovića iz Križevaca, a koja ovrha je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru od 24. svibnja 2018. poslovni broj Ovr-3226/2018-26 u dijelu u kojem se odnosi na potraživanja od 162.195,00 kuna i 22.537,99 kuna.“

II. Odbija se zahtjev tuženika da mu se naknade troškovi žalbe.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom suđeno je:

"I. Proglašava se nedopuštenom ovrha u predmetu Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru broj Ovr-3326/2018 ovrhovoditelja Stečajna masa iza Trgovačkog Križevci d.d. – u stečaju zastupanog po stečajnom upravitelju Zlatku Kosec iz Dubovice 4, OIB 70875793577, protiv ovršenika Đure Vukovića iz Križevaca, Gračina 64, OIB 91983464566, a koja ovrha je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru od 24. svibnja 2018. godine pod posl. br. Ovr-3226/2018-26.

II. Odbacuje se tužba od 13. prosinca 2017. godine tužitelja Đure Vukovića iz Gračine 64, OIB 91983464566 protiv tuženika stečajne mase iz Trgovačko Križevci d.d. – u stečaju OIB 60632520189.

III. Svaka stranka snosi svoje troškove."

2. Ovu presudu, pravovremeno i dopuštenom žalbom, pobija tuženik, zbog svih žalbenih razloga iz odredbe članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, 89/14 i 70/19 - u daljnjem tekstu: ZPP), predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti na ponovno suđenje, podredno preinačiti u smislu žalbenih navoda. Žalitelj traži i naknadu troškova žalbe.

3. Na žalbu je odgovoreno i predloženo istu odbiti i prvostupanjsku presudu potvrditi.

4. Žalba je djelomično osnovana.

5. Predmet spora zahtjev je za proglašenjem ovrhe nedopuštenom i to jer su glavnice, utvrđene pravomoćnom sudskom presudom, plaćene, dok je potraživanje s temelja zateznih kamata na glavnice zastarjelo.

6. Prvostupanjski je sud prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio nedopuštenom ovrhu i to:
- kada je u pitanju glavnica, jer je tužitelj (ovršenik) uplatom svote od 184.732,99 kuna platio glavnice budući je to bila njegova namjera, a koju namjeru je utvrdio na temelju iskaza tužitelja i svjedoka, činjenice da uplaćena svota odgovara zbroju svota glavnica iz ovršne isprave, te činjenice da je nakon tog plaćanja njegova druga molba za pomilovanjem bila prihvaćena,
- kada su u pitanju zatezne kamate, zbog osnovanog prigovora zastare, pri čemu se pozvao na odredbe članaka 233. i 226. (očitom omaškom naveden 266.) Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21 - u daljnjem tekstu: ZOO), a polazeći od toga da je glavni dug plaćen 14. prosinca 2009., pa da je trogodišnji zastarni rok za povremenu tražbinu (kamat) svakako od tada protekao, budući je prijedlog za ovrhu podnesen tek nakon 8 godina, točnije 13. listopada 2017.

7. Premda žalitelj pobija presudu zbog svih žalbenih razloga, žalbenim se navodima suštinski presuda pobija zbog žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava, točnije neprimjene odredbe članka 172. ZOO-a 05 kojom je propisano uračunavanje kamata i troškova, te ukazuje da pitanje namjere nije pravno relevantno, te s tim u vezi žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a sve zbog toga što je tuženik tvrdio kako je dobivenom uplatom podmiren tek dio zakonskih zateznih kamata.

8. Ispitujući pobijanu presudu na temelju odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio neku od bitnih povreda parničnog postupka na koju tako pazi po službenoj dužnosti, a na neku drugu ni žalitelj ne ukazuje.

9. Osnovano žalitelj ukazuje na to da prvostupanjski sud nije razrješenju spora prišao s pravog materijalnopravnog pristupa, jer je zanemario odredbu članka 172. ZOO-a, točnije identičnu odredbu članka 313. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01 - u daljnjem tekstu: ZOO), koja se ovdje primjenjuje, s obzirom da je riječ o odnosu koji je nastao prije stupanja na snagu ZOO 05 (obveze su dospjele još 1996. godine), te odredbu članka 1163. stavak 1. ZOO 05, po kojoj se taj Zakona ne primjenjuje na obvezne odnose nastale prije stupanja na snagu tog Zakona (1. siječnja 2006.).

9.1. Navedena odredba glasi:

„Ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, uračunavanje se vrši tako da se prvo otplaćuju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.“

9.2. Dakle, tom je odredbom propisan redoslijed uračunavanja ispunjenja kada dužnik pored glavnice duguje kamate i troškove, tako da se prvo ispunjava sporedna tražbina, točnije troškovi i kamate. Njome se štiti pravo vjerovnika koji ima pravo na takvo uračunavanje ispunjenja, pa taj redoslijed ispunjenja dužnik nije ovlašten jednostrano mijenjati, osim ako nije drugačije ugovoreno između stranaka, a u konkretnom slučaju tužitelj nije niti tvrdio da takav sporazum postoji, a žalitelj pak u žalbi naglašava kako ne postoji (tako i VSRH u Revx-859/10, Rev-87/2022).

9.3. Stoga je pogrešno prvostupanjski sud smatrao bitnima činjenice:

- da je namjera tužitelja, kao dužnika, bila platiti glavnice iz ovršne isprave,
- da uplaćena svota odgovara zbroju glavnica iz ovršne isprave,
- da je na uplatnici netko naknadno dopisao riječ „trošak“,
- da je stečajna sutkinja u tuženikovom (vjerovnikovom) stečajnom postupku u zapisniku utvrdila da je nespornom uplatom plaćena glavnica utvrđena pravomoćnom presudom Županijskog suda u Koprivnici K-12/02 (pri čemu uopće ne ocjenjuje značaj njezinog svjedočkog iskaza o tome da je možda trebala utvrditi da uplaćeni iznos odgovara glavnici iz te presude),
- da je navedena potvrda poslužila u uspješnoj, drugoj, molbi za pomilovanje tužitelja.

9.4. Slijedom navedenog, a s obzirom na ovrhu određenu rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru – Stalna služba u Daruvaru, posl.br. Ovr-3326/2018, povodom prijedloga za ovrhu u kojem je tuženik, ovrhovoditelj, tvrdio da je tražbina po ovršnoj ispravi samo djelomično podmirena, a kojim je rješenjem ovrha određena radi naplate 162.195,00 sa zateznim zakonskim kamatama od 11. listopada 2007. do isplate, te

22.537,99 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 11. listopada 2007. do isplate, te sadržaja žalbe na to rješenje povodom koje je tužitelj zaključkom upućen na predmetnu parnicu, među strankama je sporno:

- je li uplatom od 184.732,99 ovršenik podmirio glavnice dosuđene ovršnom ispravom,
- je li nastupila zastara tražbine s osnova zatraženih zateznih kamata na glavnice, a koje teku od 11. listopada 2007. do isplate.

10. Za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva bile su, stoga, relevantne činjenice koje je prvostupanjski sud utvrdio ili iz raspravne građe proizlaze:

- da je prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave podnesen 11. listopada 2017. (tog je dana predan na poštu preporučeno, a na sudu primljen 13. listopada 2017., priloženi preslika ovršnog spisa),
- da je ovršna isprava sudska presuda donesena u kaznenom postupku posl.br. K-12/02 Županijskog suda u Koprivnici od 2. lipnja 2005., koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda u Zagrebu posl.br. KŽ-874/05-6 od 3. travnja 2007., ovršnom postala 11. listopada 2007. (preslika ovršnog spisa),
- da je po ovršnoj ispravi ovršenik (ovdje tužitelj) bio dužan platiti ovrhovoditelju (ovdje tuženiku) 162.195,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 18. travnja 1996. do isplate, te 22.537,99 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 24. lipnja 1996. do isplate,
- da je 14. prosinca 2009. ovršenik uplatio 184.732,99 kuna, što predstavlja zbroj glavnica dosuđenih ovrhovoditelju ovršnom ispravom,
- da je rješenjem o ovrsi ovrha određena radi naplate 162.195,00 sa zateznim zakonskim kamatama od 11. listopada 2007. do isplate, te 22.537,99 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 11. listopada 2007. do isplate.

11. S obzirom na citiranu odredbu članka 313. ZOO/91 (identična je sadržana u članku 172. ZOO/05) dužnik (tužitelj) nije imao pravo odrediti što plaća plaćajući svotu od 184.732,99 kuna, a vjerovnik (tuženik) je imao pravo tom uplatom uračunati plaćanje prvo kamate (koje u času uplate nisu bile zastarjele s obzirom na vrijeme ovršnosti ovršne isprave 11. listopada 2007. i vrijeme plaćanja 14. prosinca 2009.), a koje su do časa plaćanja, prema obračunu tuženika priloženom u ovršnom spisu, iznosile i više od uplaćene svote (na iznos od 162.195,00 kuna kamata je 372.413,44 kune, na iznos od 22.537,99 kuna kamata je 51.749,13 kuna, list 117-120 ovršnog spisa).

11.1. Stoga, u odnosu na glavnice, tužbeni zahtjev nije osnovan, jer tužitelj nije dokazao da je navedenom nespornom uplatom, makar i djelomično, podmirio glavnice iz ovršne isprave radi čega je u tom dijelu valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu i odlučiti kao pod točkom I.b) izreke ove drugostupanjske presude na temelju odredbe članka 373.a stavak 1. ZPP-a.

12. U odnosu na zakonsku zateznu kamatu radi naplate koje je ovrha određena, a riječ je o zateznoj kamati koja je zajedno s glavnicom utvrđena pravomoćnom sudskom presudom, a dospijevala je ubuduće, točnije od ovršnosti ovršne isprave, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je ovrha nedopuštena jer je prigovor zastare osnovan.

12.1. Naime, odredbom članka 379. ZOO/91 (koji odgovara članku 233. ZOO/05) propisano je:

„(1) Sva potraživanja koja su utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog organa, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim organom, zastarijevaju za deset godina, pa i ona za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare.

(2) Međutim, sva povremena potraživanja koja proistječu iz takvih odluka ili nagodbe i dospijevaju ubuduće zastarijevaju u roku predviđenom za zastaru povremenih potraživanja.“

12.2. U vezi tumačenja stavka 2. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je 21. studenog 2019. pravno shvaćanje (7/19) koje glasi:

„Potraživanje zatezne kamate koje su zajedno s glavnicom utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, i koje dospijevaju ubuduće, sukladno čl.379. st.2. ZOO/91 (čl. 233. st.2. ZOO/05) zastarijevaju u trogodišnjem roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina računajući od ovršnosti ovršnih isprava“

12.3. Kako je predmetna ovršna isprava postala ovršna 11. listopada 2007., a prijedlog za ovrhu podnesen 11. listopada 2017., to je zbog osnovanog prigovora zastare pravilno prvostupanjski sud nedopuštenom proglasio ovrhu u odnosu na zakonske zatezne kamate radi čega se u tom dijelu žalba ukazuje neosnovanom i radi čega je odlučeno kao pod točkom I.a) izreke na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a.

13. Uzimajući u obzir uspjeh stranaka i prema djelomično preinačenoj presudi trebalo je odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, radi čega je pobijanu presudu u tom dijelu (točki III. izreke) valjalo potvrditi na temelju odredbe članka 368. ZPP-a.

14. Kako je žalitelj sa žalbom uspio samo djelomično, što znači da je i protivna strana djelomično uspjela u žalbenom postupku, to je o zahtjevu žalitelja odlučeno kao pod točkom II. izreke ove drugostupanjske presude na temelju odredbe članka 166. stavak 2. u vezi članka 154. stavak 2. ZPP-a.

Dubrovnik, 14. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća:

Verica Perić Aračić

Broj zapisa: **eb317-b6d2a**

Kontrolni broj: **0f0ba-c859a-d210b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Verica Perić-Aračić, O=ŽUPANIJSKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.